

# ÁKÆRA

Saksóknari við embætti sérstaks saksóknara samkvæmt lögum nr. 135/2008  
*gjörir kunnugt:*

Að höfða ber sakamál fyrir Héraðsdómi Reykjavíkur á hendur

Hreiðari Má Sigurðssyni, kt. 191170-5719, með lögheimili í Lúxemborg,  
 Sigurði Einarssyni, kt. 190960-2269, með lögheimili í Bretlandi,  
 Ólafi Ólafssyni, kt. 230157-5619, með lögheimili í Bretlandi og  
 Magnúsi Guðmundssyni, kt. 110470-4019, með lögheimili í Lúxemborg,

fyrir eftirtalin brot gegn almennum hegningarlögum og lögum um verðbréfaviðskipti:

I

- a) Á hendur ákærða Hreiðari Má fyrir umboðssvik, með því að hafa í september 2008 misnotað aðstöðu sína sem forstjóri Kaupþings banka hf., þegar hann fór út fyrir heimildir sínar til lánveitinga með því að láta bankann veita Brooks Trading Ltd., eignalausu félagi með takmarkaðri ábyrgð, skráðu á Tortola á Bresku Jómfrúaeyjum, í eigu Mink Trading Corp., félags í eigu Sheikh Mohamed bin Khalifa Al Thani, 50.000.000 bandaríkjadalalán, í formi óundirritaðs peningamarkaðsútláns, án þess að fyrir lægi samþykki lánanefnda bankans og án þess að endurgreiðsla lánsins væri tryggð með nokkrum hætti og hafa þannig valdið bankanum verulegri fjártjónshættu. Var lánið veitt þann 19. september 2008 og lánsfjárhæðin sama dag lögð inn á reikning lántaka í Kaupthing Bank Luxembourg S.A., með milligöngu þess banka, féluginu til frjálsrar ráðstöfunar.

Peningamarkaðsútlánið var á gjalddaga 30. september 2008 en var þá framlengt til 14. október 2008 og síðan til 18. nóvember 2008. Lánsfjárhæðin hefur síðan verið í vanskilum og verður að telja hana Kaupþingi banka hf. að fullu glataða.

- b) Á hendur ákærða Magnúsi, framkvæmdastjóra Kaupthing Bank Luxembourg S.A., fyrir hlutdeild í umboðssvikum meðákærða Hreiðars Más, með því að hafa tekið þátt í undirbúningi og framkvæmd þeirra. Fólst hlutdeild hans í undirbúningnum í því að Magnús hafði bæði milligöngu um samningaviðræður við raunverulegan eiganda Brooks Trading Ltd., Sheikh Mohamed bin Khalifa Al Thani, og um að útvega félagið sem notað var af hálfu Al Thani í viðskiptunum. Hlutdeild Magnúsar í framkvæmd brotsins fólst í því að taka þátt í því með meðákærða Hreiðari Má að fyrirskipa starfsmönnum bankans að greiða út lánið. Hlaut honum að vera ljóst að Hreiðar Má brast heimild til lánveitingarinnar og að lánið var veitt án nokkurra ábyrgða eða trygginga.

## II

- a) Á hendur ákærðu Hreiðari Má og Sigurði fyrir umboðssvik, með því að hafa misnotað aðstöðu sína, Hreiðar Már sem forstjóri Kaupþings banka hf. og Sigurður sem starfandi stjórnarformaður og formaður lánanefndar stjórnar bankans, þegar þeir fóru út fyrir heimildir sínar til lánveitinga í september 2008 með því að láta í sameiningu bankann veita Gerland Assets Ltd., kt. 590908-9080, eignalausu félagi með takmarkaðri ábyrgð, skráðu á Tortola á Bresku Jómfrúaejum, í eigu meðákærða Ólafs, sem átti 9,88% hlut í bankanum í gegnum félög sín, 12.863.497.675 króna lán, í formi óundirritaðs peningamarkaðsútláns, án þess að fyrir lægi samþykki lánanefnda bankans og án þess að endurgreiðsla lánsins væri tryggð með nokkrum hætti og hafa þannig valdið bankanum verulegri fjártjónshættu.

Lánið var greitt út þann 29. september 2008 og lánsfjárhæðinni ráðstafað á reikning Gerland Assets Ltd. nr. 0358-26-005909 í Kaupþingi banka hf. og sama dag millifærð á reikning Choice Stay Ltd., kt. 590908-9160, nr. 0358-26-009160 í bankanum og þaðan á vörslureikning nr. 0329-26-494601 í eigu Q Iceland Finance ehf. í bankanum.

Lánsfjárhæðinni var varið til kaupa á hlutafé í Kaupþingi banka hf. eins og nánar er rakið í III. kafla ákæru. Allar millifærslurnar voru framkvæmdar 29. september 2008. Lánsfjárhæðin var ekki endurgreidd á gjalddaga hinn 31. október 2008. Lánsfjárhæðin hefur síðan verið í vanskilum og verður að telja hana Kaupþingi banka hf. að fullu glataða.

- b) Á hendur ákærða Ólafi, aðallega fyrir hlutdeild í umboðssvikum meðákærðu Hreiðars Más og Sigurðar, en til vara fyrir hylmingu og peningaþvætti, með því að hafa, ásamt meðákærðu Hreiðari Má og Sigurði, lagt á ráðin um að umrætt lán yrði greitt úr sjóðum bankans, þrátt fyrir verulega fjártjónshættu fyrir bankann og láta félag sitt Gerland Assets Ltd. taka við lánsfjárhæðinni án nokkurra ábyrgða eða trygginga, til þess að henni yrði ráðstafað áfram til félagsins Q Iceland Finance ehf. til þeirra viðskipta sem lýst er í III. kafla ákæru.

## III

- a) Á hendur ákærðu Hreiðari Má og Sigurði fyrir markaðsmisnotkun í viðskiptum með hlutabréf í Kaupþingi banka hf. í september 2008 með því að láta ranglega líta svo út að þekktur fjárfestir frá Katar, Sheikh Mohamed bin Khalifa Al Thani, hefði lagt fé til kaupa á 5,01% hlutafjár í Kaupþingi banka hf. og boríð af þeim fulla markaðsáhættu, þegar Q Iceland Finance ehf., dótturfélag í eigu eignarhaldsfélags hans Q Iceland Holding ehf., keypti umræddan hlut af bankanum og leyна fullri fjármögnun bankans á hlutabréfakaupunum og aðkomu meðákærða Ólafs að þeim, en hann átti á þeim tíma 9,88% hlutafjár í bankanum í gegnum félög sín. Um var að ræða kaup á 37.100.000 hlutum í Kaupþingi banka hf. og var kaupverðið 690 krónur á hvern hlut og voru viðskiptin að fullu fjármögnuð af bankanum. Viðskiptunum var flaggað 22. september 2008 í Kauphöll Íslands (OMX Nordic Exchange á Íslandi) í samræmi við ákvæði 78. gr. laga um verðbréfaviðskipti, nr. 108/2007. Uppgjörsdagur viðskiptanna var 29. september 2008.

Í þessum tilgangi var sett upp viðskiptafléttu sem var fólgin í því að Kaupþing banki hf. lánaði helming kaupverðsins, eða 12.863.497.675 krónur, féluginu Serval Trading Group Corp., kt. 590908-8940, eignalausu félagi með takmarkaðri ábyrgð, skráðu á Bresku Jómfrúaeyjum, í eigu Sheikh Mohamed bin Khalifa Al Thani sem gekkst í persónulega ábyrgð fyrir láninu. Kaupþing banki hf. lánaði hinn helming kaupverðsins, eða 12.863.497.675 krónur, féluginu Gerland Assets Ltd., kt. 590908-9080, eignalausu félagi með takmarkaðri ábyrgð, skráðu á Bresku Jómfrúaeyjum, í eigu meðákaerða Ólafs, án þess að endurgreiðsla lánsins væri tryggð með nokkrum hætti og án samþykkis lánanefnda Kaupþings banka hf. Bárðar lánsfjárhæðirnar voru greiddar á bankareikninga þessara félaga hjá Kaupþingi banka hf. en þaðan millifærðar á reikning Choice Stay Ltd., nr. 0358-26-009160 í bankanum og þaðan á vörlureikning nr. 0329-26-494601 í eigu Q Iceland Finance ehf. í bankanum en allar millifærslurnar voru framkvæmdar 29. september 2008.

Ákærðu Hreiðar Már og Sigurður tóku sameiginlega ákvörðun um hlutabréfaviðskiptin og fjármögnun þeirra og gaf ákærði Hreiðar Már starfsmönnum bankans fyrirmæli um framkvæmd þeirra.

Var um að ræða viðskipti með stóran hlut í Kaupþingi banka hf. sem fólu í sér blekkingu og sýndarmennsku og voru líkleg til að gefa eftirspurn og verð hlutabréfa í bankanum misvísandi til kynna þar sem dulin var full fjármögnun bankans sjálfss á viðskiptunum og að auki aðkoma stórs hluthafa bankans, meðákaerða Ólafs, að þeim og einnig dulið að helmingur markaðsáhættu vegna hlutabréfanna hvíldi á bankanum sjálfum eftir viðskiptin.

- b) Á hendur ákærðu Magnúsi og Ólafi fyrir hlutdeild í markaðsmisnotkun meðákærðu Hreiðars Más og Sigurðar. Áttu þeir milligöngu um að koma viðskiptunum á og áttu samskipti við Sheikh Mohamed bin Khalifa Al Thani um þau. Þá tók ákærði Magnús þátt í undirbúningi og útfærslu viðskiptafléttunnar. Ákærði Ólafur tók einnig þátt í undirbúningi viðskiptafléttunnar og í að gera hlutabréfaviðskiptin að veruleika með aðkomu að fjármögnun þeirra, eins og lýst er í II. kafla ákæru.

#### IV

Á hendur ákærðu Hreiðari Má, Sigurði, Magnúsi og Ólafi fyrir markaðsmisnotkun, með því að hafa í september 2008, í fréttatilkynningu sem birt var á vef Kauphallar Íslands og viðtöluvið fjölmíðla í kjölfarið, dreift fréttum og upplýsingum sem hver fyrir sig og í heild gáfu eða voru líklegar til að gefa misvísandi upplýsingar og vísbindingar um þau hlutabréfaviðskipti sem lýst er í III. kafla ákæru. Í upplýsingunum voru gefnar vísbindingar um að með sölunni á 5,01% hlutafjár Kaupþings banka hf. til félagsins Q Iceland Finance ehf. í september 2008 væri fjármagn að koma inn í bankann frá Katar en því leynt að Kaupþing banki hf. fjármagnaði að fullu umrædd hlutabréfakaup með lánveitingum. Jafnframt var gefið til kynna að Sheikh Mohamed bin Khalifa Al Thani stæði einn að viðskiptunum en aðkomu ákærða Ólafs að þeim leynt. Um var að ræða stór viðskipti með hlutafé bankans fyrir alls um 26 milljarða króna á tínum þar sem bankinn stóð höllum fæti og því afar mikilvægt að upplýst væri um hina óvenjulegu fjármögnun viðskiptanna og þá sem stóðu að viðskiptunum og fjármögnuninni með réttum og nákvæmum hætti.

Þær upplýsingar sem ákærðu veittu voru misvísandi og gáfu einnig misvísandi vísbindingar um hlutabréfaviðskiptin og þýðingu þeirra fyrir Kaupþing banka hf. þar sem þær gáfu til kynna að bankinn nytí mikils trausts virts erlends fjárfestis sem væri tilbúinn að verja miklu fé til að fjárfesta í hlutabréfum hans. Upplýsingarnar voru til þess fallnar að hafa áhrif á ákvarðanir varðandi viðskipti með hlutabréf bankans.

Þær misvísandi upplýsingar og vísbindingar, sem ákærðu veittu og fela í sér markaðsmisnotkun hver fyrir sig og í heild sinni, voru eftirfarandi:

- a) Ákærðu Hreiðar Már, Sigurður, Magnús og Ólafur lögðu atbeina sinn að því að Kaupþing banki hf. birti svohljóðandi fréttatilkynningu vegna viðskiptanna á vef Kauphallarinnar kl. 6.56 að morgni 22. september 2008:

„Q Iceland Finance ehf., dótturfélag í eigu Q Iceland Holding ehf., sem er eignarhaldsfélag hans hátignar Sheikh Mohammed bin Khalifa Al-Thani, hefur keypt 5,01% hlut í Kaupþingi banka hf. Q Iceland Finance keypti alls 37,1 milljón hluta á genginu 690 krónur á hlut og verður þar með þriðji stærsti hluthafi bankans. Hans hátign Sheikh Mohammed er í konungsfjölskyldunni sem verið hefur við völd í Qatar frá því á nítjándu öld. Hans hátign Sheikh Mohammed: „Við höfum fylgst náið með Kaupþingi í nokkurn tíma og teljum þetta góða fjárfestingu. Staða Kaupþings er sterk og við höfum trú á stefnu og stjórnendum bankans, enda hefur Kaupþing náð góðum árangri við þær erfiðu aðstæður sem nú eru á markaðnum og sýnt fram á getu til þess að breytast og laga sig að nýjum veruleika í bankastarfsemi. Við lítum á hlut okkar í Kaupþingi sem langtímafjárfestingu og hlökkum til að eiga góð samskipti við stjórnendur bankans.“ Sigurður Einarsson, stjórnarformaður: „Okkur er mikil ánægja að bjóða hans hátign Sheikh Mohammed bin Khalifa Al-Thani velkominn í hluthafahóp Kaupþings. Það hefur lengi verið stefna okkar að laða nýja fjárfesta að bankanum og því er ánægjulegt að sjá að við höfum nú náð að breikka hluthafahópinn enn frekar. Við hlökkum til að vinna með hans hátign Sheikh Mohammed í framtíðinni“.

- b) Ummæli ákærða Hreiðars Máss:

1. Í viðtali í morgunfréttum Ríkisútvarpsins 22. september 2008 í kjölfar spurningar fréttamanns: „En útvíkkar þetta starfsemi bankans til nýrra landa“?

Ákærði Hreiðar Már: „Nei, við erum búin að vera með starfsemi núna í Katar í eitt ár og í Mið-Austurlöndum í rúmlega ár, bæði í Katar og Dubai og þetta er í sjálfu sér fyrsta beina fjárfestingin þeirra til okkar eftir að við hófum starfsemi þar“.

Fréttamaður: „Er þetta vísun á meira af því sama“?

Ákærði Hreiðar Már: „Það kemur okkur ekkert á óvart og vonandi munum við sjá fleiri fjárfesta koma til liðs við bankann“.

2. Í viðtali í hádegisfréttum Ríkisútvarpsins 22. september 2008:

- a. Ákærði Hreiðar Már: „Það er náttúrulega mikil auðsöfnun sem á sér stað í Mið-Austurlöndum í dag í kjölfar hás orkuverðs. Og þeir er hugsa til framtíðar og hvernig þeir ráðstafi þessum auð á sem bestan hátt og því það er ljóst að þessar auðlindir duga ekki til eilífðar þó að Katar sé reyndar í bestri stöðu allra ríkja í heiminum hvað það

varðar. Svo það er þeirra markmið að ávaxta sitt pund vel, að fjárfesta til framtíðar“.

- b. Fréttamaður: „Hreiðar Már kveðst vonast til þess að þessi kaup séu undanfari fleiri slíkra, enda þurfi bankinn á erlendri fjárfestingu að halda til frekari vaxtar. Þá segir hann stöðu bankans styrkjast á alþjóðlegum fjármálamörkuðum við þessi kaup“.

Ákærði Hreiðar Már: „Alveg klárlega og við höfum séð að þeir bankar sem hafa náð að sækja peninga, fjármuni til Asíu, Mið-Austurlanda, að þeir standa sterkar að vígi en margir aðrir. Við sjáum Katar fjárfesta með myndarlegum hætti í Barclays nýlega fyrir u.þ.b. tveimur mánuðum síðan og við sjáum að Barclays er að taka yfir Lehman Brothers í dag. Og ég er sannfærður um að Barclays væri ekki í þessari stöðu og væri ekki að fara í þessa yfirtöku á Lehman Brothers ef þeir hefðu ekki fengið fjármuni frá Katar á sínum tíma“.

3. Í viðtali í Markaðsfréttum Stöðvar 2, kvöldið 22. september 2008:

Ákærði Hreiðar Már: „Þetta hefur mikla þýðingu fyrir okkur, það er mjög mikilvægt í þessu umhverfi að fá fjársterka fjárfesta að bankanum“.

4. Í viðtali í fréttum Sjónvarpsins kl. 19, 22. september 2008:

Ákærði Hreiðar Már: „Ég held þetta styrki bankann. Það er ljóst að það er óraunhæft fyrir okkur að sækja mikið meira fjármagn til íslenskra fjárfesta, bankinn er orðinn það stór og ef við ætlum að halda áfram að vaxa á alþjóðlegum markaði þá verðum við að ná í alþjóðlega fjárfesta“.

5. Í viðtali í Morgunblaðinu 23. september 2008:

Ákærði Hreiðar Már: „Við teljum að þetta sé mikil traustsyfirlýsing fyrir félagið. Það er búið að fara í gegnum mikla úttekt og grandskoðun á rekstri bankans á undanförnum mánuðum og þessi fjárfesting er gerð í kjölfar þess“.

c) Ummæli ákærða Ólafs:

1. Í viðtali í Morgunblaðinu 23. september 2008:

Ákærði Ólafur: „Þetta er mikil viðurkenning fyrir Kaupþing“.

2. Í frétt í 24 stundum 23. september 2008:

a. Ákærði Ólafur: „Ég er ekki í vafa um að þessi kaup munu skipta miklu fyrir Kaupþing. Bankar og fjármálaþyrirtæki út um allan heim hafa legið utan í mönnum í Katar með það fyrir augum að fá þá inn sem hluthafa. Það gefur því góða mynd af styrk Kaupþings að Sheikh Mohammed skuli kaupa hlut í bankanum“.

b. „Ólafur segir mikilvægt að íslensk fyrirtæki geti sýnt að þau séu tilbúin að vinna með erlendum fjárfestum. „Það hefur tekist hjá Kaupþingi að fá góða erlenda fjárfesta inn í hópinn og það mun skipta sköpum í framtíðinni““.

d) Ummæli ákærða Sigurðar: Í viðtali í Viðskiptablaðinu 23. september 2008:

„Við erum búin að vera með annan fótinn í Katar í tölvuverðan tíma og þekkjum þennan mann ágætlega og hans fólk. Þeir eru alltaf að leita að fjárfestingartækifærum enda hafa safnast saman mikil auðæfi þarna niður frá“.

V

Teljast brot ákærða Hreiðars Más í I. og II. kafla ákæru og brot ákærða Sigurðar í II. kafla ákæru varða við 249. gr. almennra hegningarlaga, nr. 19/1940.

Brot ákærða Magnúsar í I. kafla ákæru telst varða við 249. gr., sbr. 1. mgr. 22. gr. almennra hegningarlaga, nr. 19/1940.

Brot ákærða Ólafs í II. kafla ákæru telst aðallega varða við 249. gr., sbr. 1. mgr. 22. gr. almennra hegningarlaga, nr. 19/1940, en til vara við 254. og 264. gr. sömu laga.

Brot ákærðu Hreiðars Más og Sigurðar í III. kafla ákæru teljast varða við a-lið 1. tl. og 2. tl. 1. mgr. 117. gr., sbr. 146. gr. laga um verðbréfaviðskipti, nr. 108/2007.

Brot ákærðu Ólafs og Magnúsar í III. kafla ákæru teljast varða við a-lið 1. tl. og 2. tl. 117. gr., sbr. 146. gr., sbr. 3. mgr. 147. gr., laga um verðbréfaviðskipti, nr. 108/2007, sbr. 1. mgr. 22. gr. almennra hegningarlaga, nr. 19/1940.

Brot allra ákærðu í IV. kafla ákæru teljast varða við 3. tl. 1. mgr. 117. gr., sbr. 146. gr. laga um verðbréfaviðskipti, nr. 108/2007.

VI

Þess er krafist að ákærðu verði dæmdir til refsingar og til greiðslu alls sakarkostnaðar.

**Röksemadir sem málsóknin er byggð á, sbr. d-lið 1. mgr. 152. gr. laga um meðferð sakamála, nr. 88/2008.**

**Almennt um aðkomu ákærðu að rekstri Kaupþings banka hf. í september 2008:**

Ákærði Hreiðar Már var forstjóri Kaupþings banka hf. (hér eftir Kaupþing) og meðlimur í lánanefnd stjórnar, ákærði Magnús var framkvæmdastjóri Kaupthing Bank Luxembourg S.A. (hér eftir Kaupþing Lúxemborg), ákærði Sigurður var stjórnarformaður Kaupþings og formaður lánanefndar stjórnar bankans og ákærði Ólafur var stærsti eigandi Kjalars hf., eiganda Eglu hf., en það félag var eigandi hollenska félagsins Kjalars Holding B.V., sem var eigandi Eglu Invest B.V., annars hollensks félags, sem var eigandi 9,88% hlutafjár Kaupþings.

**Röksemadir fyrir I. kafla ákæru:**

Í I. kafla ákæru er ákærða Hreiðari Má gefið að sök að hafa framið umboðssvik með lánveitingu til Brooks Trading Ltd. (hér eftir Brooks). Er ákærða Magnúsi gefin að sök hlutdeild í broti Hreiðars Más.

Af orðalagi umboðssvikaákvæðisins sem og dómaframkvæmd er ljóst að háttsemi þarf að uppfylla þrjú hlutlæg skilyrði til þess að um umboðssvik teljist vera að ræða. Gerandi þarf að vera í aðstöðu til að skuldbinda annan aðila, hann þarf að misnota

aðstöðu sína og loks þarf háttsemin a.m.k. að hafa í för með sér verulega fjártjónshættu.

Óumdeilt er að ákærði Hreiðar Már var í aðstöðu til að skuldbinda Kaupþing enda gegndi hann stöðu forstjóra Kaupþings og gat þannig skuldbundið félagið, sbr. 2. mgr. 22. gr. samþykkta fyrir Kaupþing og 2. mgr. 74. gr. laga um hlutafélög, nr. 2/1995. Notfærði Hreiðar Már sér þessa aðstöðu þegar hann ásamt Magnúsi fyrirskipaði starfsmönnum Kaupþings hinn 18. september 2008 að veita félaginu Brooks 50 milljóna bandaríkjadalalán.

Þótt Magnús hafi ekki verið í aðstöðu til að skuldbinda Kaupþing átti hann engu að síður það veigamikinn þátt í umboðssvikum Hreiðars Más að líta ber á hann sem hlutdeildarmann. Þannig benda gögn í málinu til þess að Magnús hafi haft milligöngu um samningsgerð við eiganda Brooks, tölvupóstar benda til þess að hann hafi útvegað félag sem taka skyldi við lálinu og tölvupóstar sem og framburðir vitna benda til þess að hann hafi komið að ákvörðunartöku í málinu. Er sú nálgun að líta á Magnús sem hlutdeildarmann í samræmi við dóma Hæstaréttar þar sem rétturinn hefur dæmt að menn geti verið hlutdeildarmenn í umboðssvikum annarra þrátt fyrir að vera ekki sjálfir í aðstöðu til að skuldbinda tjónþola, sbr. t.d. Hrd. 1966, bls. 772 og Hrd. 2003, bls. 435.

Byggt er á því að skilyrðið um misnotkun aðstöðu sé uppfyllt. Í samræmi við dómafördæmi Hæstaréttar hlýtur matið á því hvort þetta hlutlæga skilyrði telst uppfyllt að ráðast af því hvort Hreiðar Már hafi haft heimild til að skuldbinda Kaupþing á þann hátt sem hann gerði. Þótt hann hafi haft umboð út á við gagnvart þriðja manni til að skuldbinda bankann skorti hann heimild gagnvart Kaupþingi til lánveitingarinnar.

Í fyrsta lagi vísast hér til innri reglna bankans, en samkvæmt þeim skorti Hreiðar Má heimild til að samþykkja þá lánveitingu sem hér er til umfjöllunar. Í 2. mgr. 21. gr. samþykktar fyrir Kaupþing kemur fram að félagsstjórn skuli setja reglur um verkaskiptingu stjórnar og framkvæmdastjóra þar sem fram komi mörk lánheimilda hans. Þessar reglur er að finna í reglubók Kaupþings, *Internal Control and Procedural Handbook*, sem samþykkt var af stjórn bankans 27. september 2007 (hér eftir reglubókin), en sú bók inniheldur skýrar reglur um útlánaheimildir og feril lánveitinga innan bankans. Í lið 3.3.3.8 í reglubókinni kemur m.a. fram að engar útgreiðslur séu heimilar fyrr en gild útlánaákvörðun hefur verið tekin. Jafnframt segir þar að öllum nauðsynlegum skjölum vegna útlánaákvörðunar skuli hafa verið skilað, undirrituðum af lántaka, ábyrðarmanni eða öðrum viðkomandi aðila og að skuldari hafi áður lagt fram tryggingar í samræmi við útlánaákvörðunina. Samkvæmt reglubókinni gátu þrjár lánanefndir samþykkt lán. Hin íslenska lánanefnd (ICC) var augljóslega ekki bær til að samþykkja umrædda lánveitingu því samkvæmt lið 3.3.3.1.1 í reglubókinni voru heimildir hennar takmarkaðar við útlán upp að einum milljarði króna. Í reglubókinni segir í lið 3.3.3.1.3 að lánanefnd samstæðu (GCC) geti lánað allt að því 165 milljónir evra (*e. for a total exposure of EUR 165m, including related parties*). Lánið til Brooks var að andvirði 50 milljónir bandaríkjadalalán, þá um 34 milljónir evra. Samkvæmt lið 3.3.3.1.2 í reglubókinni þurfti að bera hærri lán undir lánanefnd stjórnar (BCC) eða lánveitingar sem námu allt að 25% af eiginfjárgrunni bankans. Hefði lánveitingin þannig þurft að fá samþykki lánanefndar stjórnar bankans (BCC) eða lánanefndar

samstæðu bankans (GCC) áður en til útgreiðslu lánsins kom 19. september 2008 eftir því hvort litið var á lánið í samhengi við aðrar lánavfyrirgreiðslur til félaga sem tengdust Sheikh Mohamed bin Khalifa Al Thani eða ekki. Fyrir liggur að lánveitingin var samþykkt af hvorugri lánanefndinni áður en lánið var greitt út hinn 19. september 2008. Við útgreiðslu lánsins varð ekki aftur snúið og þá þegar fyrir hendi veruleg fjártjónshætta fyrir bankann.

Í öðru lagi var það andstætt innri reglum bankans að veita Brooks, nýstofnuðu, eignalausu félagi með takmarkaðri ábyrgð, á undanþágulista bankans, peningamarkaðslán án trygginga, sem eingöngu var heimilt að veita fjármálfyrirtækjum með traust lánshæfismat. Í lið 3.3.3.1.5 í reglubókinni er fjallað um kröfur sem gerðar eru til óveðtryggðra peningamarkaðslána af þessari stærðargráðu. Af reglubókinni verður ráðið að annað hvort þurfi lántakandi að hafa lánshæfismatið „14-17“ samkvæmt innri reglum Kaupþings eða lánshæfismatið „AAA -AA“ samkvæmt lánshæfismati annarra en bankans vegna peningamarkaðslána að fjárhæð 10-25 milljarðar króna. Ef um er að ræða peningamarkaðslán að fjárhæð 1-10 milljarðar króna er hins vegar skilyrði um að lántaki hafi annað hvort lánshæfismatið „11-13“ samkvæmt innri reglum bankans eða lánshæfismatið „A+ - A-“. Er vísað í niðurstöður lánshæfismatsfyrirtækjanna Fitch, Moody's og S&P í því samhengi. Fer eftir því hvort litið var á lánið til Brooks í samhengi við aðrar lánavfyrirgreiðslur til félaga sem tengdust Sheikh Mohamed bin Khalifa Al Thani eða ekki, í hvorn flokkin lánið fellur. Augljóst er að eignalaust aflandsfélag með takmarkaðri ábyrgð er langt frá því að fullnægja þessum skilyrðum.

Í þriðja lagi takmarkaði 68. gr. laga um hlutafélög heimildir Hreiðars Más, enda var 50 milljóna bandaríkjadalra ótryggð lánveiting með óljósan viðskiptatilgang, óvenjuleg og mikilsháttar ráðstöfun.

Í fjórða lagi takmarkaði 76. gr. laga um hlutafélög hér heimildir Hreiðars Más, enda var lánveitingin til þess fallin að afla lántaka ótilhlýðilegra hagsmuna.

Í fimmsta lagi vísast til 19. gr. laga um fjármálfyrirtæki, nr. 161/2002.

Loks er byggt á að veruleg fjártjónshætta hafi falist í því að lánað var, andstætt ákvæðum laga og innri reglna Kaupþings, til Brooks sem var eignalaust aflandsfélag með takmarkaðri ábyrgð en þessum reglum var ætlað að takmarka fjártjónshætta bankans vegna útlána. Brot á reglunum gefur því mjög sterka vísbendingu um að fjártjónshætta af lánveitingunni hafi verið mun meiri en ásættanlegt þykir í viðkomandi bankastarfsemi. Greiðsluhæfi lántaka var ekki kannað og engar ráðstafanir gerðar til að áskilja ábyrgðir, veð eða aðrar tryggingaráðstafanir og engar takmarkanir lagðar á ráðstöfun lánsfjárins til að auka líkur á endurgreiðslu. Ekki er vitað til þess að nokkrar eignir hafi verið í féluginu Brooks eða tekjuskapandi rekstur til að standa undir endurgreiðslu lánsins ásamt vöxtum. Þá var um gríðarlega háá lánveitingu að ræða og fjártjónshættan því mikil, jafnvel þótt einungis líttill hluti kröfunnar tapaðist. Fjártjónshættan var því mun meiri en ásættanlegt var samkvæmt reglum bankans og áhættan hvíldi raunar öll á bankanum. Öll framangreind atriði hljóta að hafa áhrif við mat á því hvort veruleg fjártjónshætta hafi verið til staðar, sbr. t.d. Hrd. 1996, bls. 1199.

Milliganga Kaupþings Lúxemborg við útborgun lánsins fólst í því að bankinn annaðist greiðslu á láni Kaupþings til Brooks inn á reikning félagsins nr. 402296 hjá Kaupþingi Lúxemborg 19. september 2008. Kaupþing gerði upp við Kaupþing Lúxemborg 29. september 2008.

Ekki lá fyrir á hvern hátt félagið Brooks hygðist nota fjármunina sem voru félagini til frjálsrar ráðstöfunar. Það síðarnefnda kom skýrt fram í því að eftir hádegi hinn 8. október 2008 var lánsfenu ráðstafað í flýti til Íslands þar sem því var umbreytt í íslenskar krónur á genginu 256 krónur fyrir hvern bandaríkjadal og andvirðið notað til að endurgreiða bróðurpartinn af láni bankans til félagsins Serval Trading Group Corp. (hér eftir Serval). Sheikh Mohamed bin Khalifa Al Thani hafði gengist í persónulega ábyrgð fyrir endurgreiðslu á láni Kaupþings til Serval, en sem fyrr segir var lánið til Brooks veitt án ábyrgða eða trygginga. Á endanum stóð Kaupþing því uppi með ótryggða kröfu á hendur eignalusu félagi, þ.e. Brooks, en krafa á Serval, sem tryggð var með persónulegri ábyrgð, hafði verið greidd niður með lánsfé bankans til Brooks.

Lánanefnd stjórnar Kaupþings samþykkti lán að sömu fjárhæð til Brooks á fundi sínum 24. september 2008, en með allt öðrum skilmálum. Kom þá ekki fram að búið var að veita Brooks peningamarkaðsútlán að sömu fjárhæð fimm dögum áður. Ekki er því unnt að líta á þessa afgreiðslu lánanefndarinnar sem eftirfarandi samþykki á lánveitingunni 19. september 2008.

Ákærðu hlutu að þekkja reglur bankans vegna starfa sinna sem framkvæmdastjórar Kaupþings og Kaupþings Lúxemborg. Þar sem þeim var jafnframt fullkunnugt um form lánveitingarinnar og skort á ábyrgðum og tryggingum hlaut þeim að vera ljós sú verulega fjártjónshætta sem fólst í lánveitingunni. Var því um auðgunarásetning að ræða af þeirra hálfu.

#### Röksemadir fyrir II. kafla ákæru:

Í II. kafla ákæru er ákærðu Hreiðari Má og Sigurði gefið að sök að hafa í sameiningu framið umboðssvik með lánveitingu til Gerland Assets Ltd. (hér eftir Gerland). Er ákærða Ólafi aðallega gefin að sök hlutdeild í því broti en til vara hylming og peningaþvætti.

Eins og áður segir var Hreiðar Már í aðstöðu til að skuldbinda bankann og hann notaði sér þessa aðstöðu þegar hann fyrirskipaði lánveitinguna til Gerland með samþykki ákærða Sigurðar. Ákærði Sigurður var í aðstöðu til að skuldbinda Kaupþing enda gegndi hann stöðu starfandi stjórnarformanns Kaupþings og gat þannig skuldbundið félagið, sbr. 2. mgr. 74. gr. laga um hlutafélög og 2. mgr. 19. gr. samþykkta fyrir Kaupþing. Sigurður var auk þess formaður lánanefndar stjórnar bankans (BCC) og hafði það hlutverk að afla samþykkis annarra meðlima lánanefndarinnar þegar lán voru afgreidd milli funda nefndarinnar. Hreiðar Már og Sigurður voru því báðir í raunverulegri aðstöðu til að láta veita lánið.

Þótt Ólafur hafi ekki haft formlega stöðu til að skuldbinda bankann hafði hann engu að síður umfangsmikla aðkomu að lánveitingunni. Vegur þar þyngst að hann létt félag

sitt, Gerland, taka við fjármununum þrátt fyrir að um verulega háa og ótryggða lánveitingu bankans væri að ræða. Er því rétt að líta á hann sem hlutdeildarmann í umboðssvikabrotinu. Ef ekki verður fallist á það telst ótvírætt að sú aðkoma hans að brotinu að taka við fjármununum og ráðstafa þeim eins og lýst er í ákæru hafi falið í sér hylmingu og peningaþvætti.

Að því er varðar mat á misnotkun aðstöðu vísast til sömu atriða og rakin eru í umfjöllun um Brooks-lánveitinguna í röksemendum með I. kafla ákærunnar, hér að framan. Sömu lagaákvæði og innri reglur Kaupþings um lánveitingar voru brotnar. Með því að veita lánið brutu ákærðu, Hreiðar Már og Sigurður gegn 68. gr. og 76. gr. laga um hlutafélög og 19. gr. laga um fjármálfyrirtæki. Lánveitingin var aldrei borin undir lánanefndir bankans og enginn lánssamningur eða skuldaviðurkenning undirrituð af hálfu lántaka. Þá var lánshæfi Gerland ekki kannað eða sameiginleg útlánaáhætta vegna Gerland og annarra félaga sem tengdust Ólafi Ólafssyni. Þá var félagið ekki sett á undanþágulista í Kaupþingi.

Hvað varðar fjártjónshættuna er byggt á sömu atriðum og varðandi fjártjónshættu af lánveitingunni til Brooks í röksemendum með I. kafla ákærunnar þar sem sömu lagaákvæði og innri reglur voru brotnar með lánveitingunni. Um mjög stóra lánveitingu var að ræða og því enn meiri ástæða til að virða öll lagaákvæði og innri reglur sem ætlað er að takmarka útlánatap. Lánið var veitt til Gerland, sem var eignalaust aflandsfélag með takmarkaðri ábyrgð, án nokkurra ábyrgða eða trygginga af neinu tagi og endurgreiðsla lánsins háð svo mikilli óvissu að segja má að Kaupþing hafi borið alla áhættu af lánveitingunni. Ákærðu Hreiðari Má og Sigurði hlaut, sem æðstu stjórnendum bankans og meðlimum í lánanefndum, að vera ljóst að með því að brjóta lagaákvæði og innri reglur um lánveitingar voru þeir að valda bankanum mun meiri fjártjónshættu en ásættanlegt var í starfsemi bankans og gerðu þeir í raun ekkert til að draga úr fjártjónshættunni. Að öðru leyti vísast til þess sem sagði í umfjöllun um lánveitinguna til Brooks.

### Röksemadir fyrir III. kafla ákæru:

Í september 2008 létu ákærðu starfsmenn Kaupþings og Kaupþings Lúxemborg setja upp viðskiptafléttu í kringum kaup á 5,01% hlut í Kaupþingi. Í fléttunni fólst að Kaupþing lánaði tveimur félögum, Gerland og Serval, samtals um 26 milljarða króna. Var Gerland í eigu ákærða Ólafs en Serval í eigu Sheikh Mohamed bin Khalifa Al Thani. Lánsfé því sem ákærðu Hreiðar Már og Sigurður létu veita til félaganna 29. september 2008 var sama dag veitt áfram til kýpverska félaggins Choice Stay Ltd. (hér eftir Choice Stay). Sheikh Mohamed bin Khalifa Al Thani og ákærði Ólafur áttu jafn stóra hluti í féluginu auk þess sem Sheikh Sultan Al Thani, vinur ákærða Ólafs og fjárfestingarráðgjafi Sheikh Mohamed, átti minni hlut. Sama dag voru fjármunirnir fluttir af reikningi Choice Stay inn á reikning Q Iceland Finance ehf. (hér eftir Q Iceland Finance), félags í eigu Q Iceland Holding ehf. (hér eftir Q Iceland Holding), sem aftur var í eigu Sheikh Mohamed bin Khalifa Al Thani. Virðist sem hugsunin með fléttunni hafi verið sú að nær allur mögulegur hagnaður af viðskiptunum myndi flæða frá Q Iceland Finance til Choice Stay í gegnum hagnaðartengt lán (e. profit participation loan). Ef hagnaður hefði orðið af viðskiptunum með hlutabréfin hefðu það því verið eigendur Choice Stay, þ.e. ákærði Ólafur, Sheikh Mohamed Khalifa Al Thani og Sheikh Sultan Al Thani, sem hefðu deilt honum með sér í krafti eignarhluta sinna í Choice Stay. Að þessu leyti skipti eignarhaldið á Q Iceland Finance því í raun

litlu. Þá er byggt á því að tilgangur viðskiptafléttunnar hafi verið að dylja fulla fjármögnun bankans á hlutabréfaviðskiptunum.

### **Dulin aðild ákærða Ólafs – blekking og sýndarmennska í skilningi 2. tl. 1. mgr. 117. gr. laga um verðbréfaviðskipti.**

Byggt er á því að jafna megi aðkomu ákærða Ólafs að viðskiptunum við raunverulegt eignarhald (e. beneficial ownership) á um helmingi þess hlutafjár sem Sheikh Mohamed bin Khalifa Al Thani var sagður hafa keypt í Kaupþingi í gegnum félag sitt, Q Iceland Finance. Blekking og sýndarmennska fólst í því að með viðskiptunum og eftirfarandi fréttalutningi var látið líta svo út að Sheikh Mohamed bin Khalifa Al Thani hefði staðið einn að kaupunum í gegnum félag sitt.

Því til stuðnings er bent á eftirfarandi atriði:

Í fyrsta lagi kom ákærði Ólafur að fjármögnun helmings kaupanna, þar sem félag í eigu hans, Gerland, tók lán hjá Kaupþingi fyrir sem nam helmingi kaupverðsins. Var því láni veitt áfram til kýpverska félagsins Choice Stay þaðan sem það var flutt á reikning Q Iceland Finance. Hafi ætlunin verið sú að takmarka áhættu Sheikh Mohamed bin Khalifa Al Thani við helming kaupverðsins hefði mátt gera það með öðrum hætti en að lána félagi ákærða Ólafs fyrir kaupverðinu.

Í öðru lagi er byggt á að ákærði Ólafur hafi átt, í gegnum eignarhald sitt í Choice Stay, að fá stóran hlut í öllum mögulegum hagnaði sem verða kynni af hlutabréfaviðskiptunum. Átti þetta að gerast í gegnum hagnaðartengt lán (e. profit participation loan) á milli Choice Stay og Q Iceland Finance. Skyldu lánakjörin endurspegla gengi bréfa Kaupþings þannig að ef t.d. 100 krónu hagnaður hefði orðið á bréfunum hjá Q Iceland Finance hefðu 90-100 krónur farið til Choice Stay.

Í þriðja lagi er byggt á að félagafléttan hafi beinlínis verið hönnuð svo hægt væri að komast hjá flöggun á aðild Ólafs. Hefði félag í eigu Ólafs bætt við sig meira en 0,12% hlutafjár Kaupþings hefði verið um flöggunarskyld kaup hans að ræða þar sem félög í hans eigu hefðu þá átt yfir 10% hlutafjár í bankanum.

Í fjórða lagi hvíldi mikil leynd yfir aðild ákærða Ólafs að viðskiptunum. Mjög fáir starfsmenn Kaupþings vissu af þætti hans í viðskiptunum. Þá er það til marks um leyndina að aðkomu ákærða Ólafs að kaupunum var haldið leyndri fyrir fyrirsvarsmanni Q Iceland Finance, Telmu Halldórsdóttur.

Ályktun um að blekking, í skilningi 2. tl. 1. mgr. 117. gr. laga um verðbréfaviðskipti, hafi falist í að leyna aðkomu Ólafs, styðst einkum við þrennt:

Í fyrsta lagi má skýra hugtakið blekking til samræmis við fjárvikaákvæði almennra hegningarlaga. Felst þá blekkingin í því að vekja eða styrkja hugmynd sem ekki á sér stoð í raunveruleikanum. Á þetta vel við um þá háttsemi sem ákærðu er gefin að sök. Með því að leyna aðkomu ákærða Ólafs að viðskiptunum og segja eingöngu frá aðild Sheikh Mohamed bin Khalifa Al Thani að þeim, var ranglega látið líta svo út að umræddur Sheikh væri í gegnum félög sín einn aðili að viðskiptunum og bæri af þeim

alla markaðsáhættu, þ.e. að öll áhætta á tapi vegna verðfalls hlutabréfanna hvíldi á honum. Var þetta til þess fallið að hafa jákvæð áhrif á hlutabréfaverð í Kaupþingi á viðkvæmum tínum.

Í öðru lagi er vísað til svokallaðra CESR leiðbeiningarreglna nr. 04-505b. Meðal annars til að samræma framkvæmd markaðssvikatilskipunar Evrópusambandsins nr. 2003/6/EB (hér eftir MAD-tilskipunin), setti framkvæmdastjórn Evrópusambandsins á stofn sérstaka óháða nefnd sem á ensku nefndist *The Committee of European Securities Regulators* (nefnist nú ESMA). Gaf nefndin út m.a. fyrrnefndar samræmandi leiðbeiningarreglur sem ákærvaldið telur hafa mikla þýðingu í málinu, ekki síst í ljósi þess að ákvæði 117. gr. laga um verðbréfaviðskipti er byggt á 2. mgr. 1. gr. MAD-tilskipunarinnar. Er þar m.a. leitast við að skýra hvers konar viðskipti feli í sér blekkingu eða tilbúning. Er þannig í a-lið ákvæðis 4.13 undir fyrirsögninni *Viðskipti sem fela í sér blekkingu/tilbúning tekið eftirfarandi dæmi: Að dylja eignarhaldi. Hér er um að ræða viðskipti eða röð viðskipta sem eru til þess fallin að dylja eignarhaldi á fjármálagermingi með broti á upplýsingaskyldu þar sem annar aðili (eða aðilar) fara með eignarhald. Veittar upplýsingar eru misvísandi með tilliti til raunverulegs undirliggjandi eignarhalds fjármálagerningsins (þýðing ákæranda).* Styður þetta mjög að líta beri á það sem blekkingu að eignarhaldi Ólafs var leynt. Ef aðild ákærða Ólafs að viðskiptunum hefði verið kunn hefði markaðurinn ekki litið á kaupin sem sömu traustsyfirlýsingu við Kaupþing og kaup Sheikh Mohamed bin Khalifa Al Thani á hlutnum virtust vera fyrir bankann. Þá er vert að geta þess að ef ákærði Ólafur hefði í gegnum félög sín farið yfir 10% mörkin hefði hann eignast virkan eignarhlut í féluginu samkvæmt ákvæðum laga um fjármálfyrirtæki. Hefði þá Fjármálaeftirlitinu borið að meta hæfi hans til að halda hinum virka eignarhlut, sbr. 42. gr. fyrrnefndra laga.

Í þriðja lagi er bent á a)-lið 9. gr. reglugerðar nr. 630/2005. Segir þar að við mat á því hvort um markaðsmisnotkun sé að ræða, sem feli í sér tilbúning eða annað form blekkingar eða sýndarmennsku, skuli m.a. litið til þess hvort sömu aðilar og áttu viðskiptin eða aðilar þeim tengdir hafi í kjölfar viðskiptanna miðlað röngum eða misvísandi upplýsingum. Er hér um að ræða samhljóða ákvæði og finna má í 5. gr. tilskipunar 2003/124/EB, en tilskipunin snýr að innleiðingu MAD-tilskipunarinnar, og í b-lið ákvæðis 4.13 í fyrrnefndum CESR leiðbeiningarreglum. Eins og nánar er rakið í IV. kafla ákæru var misvísandi upplýsingum miðlað til fjölmíðla í kjölfar kaupanna og þykir það því styðja þá ályktun að í viðskiptunum hafi verið fólgin blekking.

#### **Viðskipti gáfu eftirspurn misvísandi til kynna – a-liður 1. tl. 1. mgr. 117. gr. laga um verðbréfaviðskipti.**

Byggt er á því að Kaupþing hafði keypt þau hlutabréf sem síðar voru sold Q Iceland Finance ehf. af markaði. Þegar bréfin voru sold umræddu félagi voru viðskiptin að fullu fjármögnuð af Kaupþingi. Sjálfskuldarábyrgð Sheikh Mohamed bin Khalifa Al Thani náði aðeins til helmings kaupverðsins og því varð engin breyting á áhættu á því sem nam helmingi kaupverðsins. Áhættan af lækkun bréfanna hvíldi enn á Kaupþingi.

Með því að Kaupþing fjármagnaði að fullu kaup 5,01% hlutafjár í bankanum, án þess að endurgreiðsla væri tryggð nema að hluta, var eftirspurn og verð bréfanna gefið misvísandi til kynna, sbr. a-lið 1. tl. 1. mgr. 117. gr. laga um verðbréfaviðskipti.

Er vísað til a)-liðar 8. gr. reglugerðar nr. 630/2005. Segir þar að við mat á því hvort um markaðsmisnotkun er að ræða skuli m.a. horft til þess hversu stórt hlutfall viðskiptin eru af daglegri meðalveltu viðkomandi fjármálagernings. Þau viðskipti sem hér eru til umfjöllunar voru mjög stór á alla mælikvarða. Varð félag Sheikh Mohamed bin Khalifa Al Thani, til dæmis með þessum viðskiptum þriðji stærsti hluthafinn í langstærsta féluginu í Kauphöll Íslands. Einnig vísar ákærvaldið til b)-liðar 8. gr. sömu reglugerðar. Þar segir að við mat á því hvort um markaðsmisnotkun er að ræða skuli m.a. líta til þess hvort viðskiptin hafi haft í för með sér marktækjar breytingar á verði fjármálagernings. Hækkaði verð hlutabréfa umtalsvert eftir að tilkynnt var um þau viðskipti sem hér um ræðir. Þykir umrætt reglugerðarákvæði því styrkja heimfærslu háttseminnar undir a)-lið 1. tl. 1. mgr. 117. gr. laga um verðbréfaviðskipti.

#### Röksemadir fyrir IV. kafla ákæru:

Í IV. kafla ákæru er ákærðu Hreiðari Má, Sigurði og Ólafi gefið að sök að hafa brotið gegn 3. tl. 1. mgr. 117. gr. laga um verðbréfaviðskipti með því að dreifa í fjölmíðlum misvísandi upplýsingum um viðskipti Q Iceland Finance með hlutabréf í Kaupþingi.

Með fréttatilkynningu og samtölum við fjölmíðla sama dag héldu ákærðu misvísandi upplýsingum að fjárfestum. Annars vegar miðuðu hin misvísandi skilaboð öll að því að telja fjárfestum trú um að auðugur fjárfestir frá Mið-Austurlöndum, Sheikh Mohamed bin Khalifa Al Thani, hefði einn keypt 5,01% hlut í Kaupþingi. Ekkert var minnst á aðild ákærða Ólafs að viðskiptunum. Hins vegar gáfu upplýsingar sem ákærðu veittu vísbandingar um að greitt hefði verið fyrir kaupin með erlendu fjármagni. Var síðarnefnda atriðið sérlega mikilvægt á tímum lausafjárburrðar í heiminum enda benti það til þess að Kaupþing væri að fá andvirði rúmlega 25 milljarða króna til sín. Var því um að ræða misvísandi upplýsingar og vísbandingar sem voru líklegar til að hafa þau áhrif að markaðurinn legði rangt mat á verðmæti umæddra fjármálagerninga, þar sem upplýst var um ákveðna þætti viðskiptanna en ekki alla.

Um þetta er í fyrsta lagi stuðst við orðalag ákvæðisins. Í ákvæðinu segir m.a. að með markaðsmisnotkun sé átt við að „dreifa upplýsingum, fréttum eða orðrómi sem gefa eða eru líkleg til að gefa rangar eða misvísandi upplýsingar eða vísbandingar um fjármálagerninga, enda hafi sá sem dreifði upplýsingunum vitað eða mátt vita að upplýsingarnar voru rangar eða misvísandi“. Ljóst er að ákærðu voru allir fullmeðvitaðir um þá fléttu sem lá að baki viðskiptunum, enda komu þeir allir að uppsetningu hennar og framkvæmd. Þannig vissu ákærðu að ekkert fjármagn kom inn í bankann frá útlöndum heldur fjármagnaði bankinn kaupin að fullu. Jafnframt vissu þeir allir af aðkomu ákærða Ólafs að viðskiptunum.

Í öðru lagi er vísað til fyrnefndra CESR leiðbeiningarreglna. Þar segir í a)-lið ákvæðis 4.14 undir liðnum *Útbreiðsla rangra/misvísandi upplýsinga í gegnum fjölmíðla*: *Petta felur í sér hegðun á borð við þá að setja upplýsingar á spjallborð á Netinu eða útgáfu fréttatilkynningar sem inniheldur rangar eða misvísandi staðhæfingar um félag, þegar hlutir þess hafa verið teknir til viðskipta á skipulegum markaði. Sá sem dreifir upplýsingunum veit að þær eru rangar eða misvísandi og dreifir þeim til að skapa röng eða misvísandi hughrif. Dreifing rangra/misvísandi upplýsinga í gegnum viðurkenndar boðleiðir fyrir miðlun upplýsinga til þátttakenda skipulagðs markaðar*

*er sérlega alvarleg þar sem mikilvægt er að markaðsaðilar geti treyst slíkum upplýsingum (þyðing ákæranda). Þetta styður við heimfærslu háttseminnar sem lýst í IV. kafla ákæru til 3. tl. 1. mgr. 117. gr. laga um verðbréfaviðskipti.*

Í þriðja lagi er vísað til þess að upplýsingarnar stöfuðu frá æðstu mönnum og næststærsta hluthafa Kaupþings. Höfðu þær því mikið vægi fyrir markaðinn sem hlaut að horfa mjög til þeirra upplýsinga sem stöfuðu frá þessum aðilum. Hlýtur þessi staðreynd að hafa mikið vægi við mat á því hvort upplýsingarnar voru misvisandi.

Skrifstofa embættis sérstaks saksóknara samkvæmt lögum nr. 135/2008,  
Reykjavík, 16. febrúar 2012,



Björn Þorvaldsson, saksóknari